

POSUDEK KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Políčko lze zaškrtnout dvojitým poklepáním levým tlačítkem myši

Titul: Mykologický průzkum PR Dlouhý vrch v Českém lese

Autor práce: Martina Sádliková

Autor posudku: Svatopluk Holec prom. fil.

1. Jsou v souladu titul a obsah práce se zadáním práce? ano ne
2. Nechybí v práci formulář *Zadání*? nechybí chybí
- Nechybí v práci *Prohlášení*? nechybí chybí
- Nechybí v práci *Obsah*? nechybí chybí
- Nechybí v práci kapitola *Literatura*? nechybí chybí
3. Je členění práce logické a přehledné? ano ne zcela ne
4. Je diskuse logická a s dobře zdůvodněnými závěry? ano ne zcela ne
5. Je kapitola závěr jasně formulovaná? ano ne zcela ne
6. Jsou správně citované zdroje informací v textu práce? ano ne zcela ne
7. Je seznam použitých zdrojů informací bez chyb ano ne zcela ne
 a úplný? ano ne zcela ne
 v jakém smyslu? *NEVYHODNĚNÍ!*
8. Je cizojazyčné resumé bez chyb? ano ne zcela ne
9. Jsou všechny obrázky, tabulky a přílohy nezbytné? ano ne zcela ne
10. Jsou všechny tabulky, obrázky a přílohy dostatečně kvalitní? ano ne zcela ne
11. Je jazyk a gramatika práce bez chyb? ano ne zcela ne
12. Jsou taxonomické pojmy bez chyb? ano ne zcela ne
13. Doporučujete práci k obhajobě? ano ne
14. Doplňte hodnocení práce: výborně
 velmi dobře
 dobře
 nevyhovující

15. Do diskuse navrhuji otázku ve znění: *Viz. písemný posudek. Jinak soudím, že kandidát vždy musí dostat možnost vyjádřit se ku všem připomíncek recenzentů. Uspěchané obhajoby jsou v jistém smyslu neústou k práci, kterou kandidát vynaložil.*

Nedílnou a povinnou součástí hodnocení kvalifikační práce je slovní vyjádření se k práci s podrobným uvedením připomínek a zdůvodněním navrhaného hodnocení na samostatném listě nebo zadní straně tohoto formuláře.

Pozor na podstatná jména slovesná nadto zvrtná - je s podivem, že se tento nešvar objevuje na oficiálním dokumentu Pedagogické fakulty!

Datum: V Plzni 23. května 2012.

Podpis:

Oponentní posudek

bakalářské práce kol. Marty Sádlikové, napsané na téma:

Mykologický průzkum PR Dlouhý vrch v Českém lese

(31. str. vlastního textu, 7 str. příloh)

Předkládaný elaborát zachovává (možná s diskusně hned na začátku uvedenou kapitolou „Obsah“) strukturu, která je u těchto prací oprávněně užívána.

Úvodní kapitola – přirozeně kompilační povahy – skutečně vhodně uvádí do problematiky. Poněkud nadneseně ovšem působí citace dvou (také v přehledu literatury uváděných) Linného prací. To skutečně kandidátka natolik ovládá latinu, že je byla schopna s porozuměním přečíst?

V kapitole věnované charakteristice lokality postrádám:

- důvod proč byl vlastně Dlouhý vrch prohlášen za přírodní rezervaci. Umožnilo by to i z mykologického hlediska určitý předběžný vhled do problematiky, orientaci jaké druhy tam lze očekávat.

- kdo spravuje dotyčné polesí ? Byl s ním navázán kontakt? To by zase pomohlo kupř. při získání lesní mapy důležité pro posouzení stáří stromů, zhodnocení nakolik úspěšně probíhá přirozená obnova lesa aj.

- závažným nedostatkem je, že se nic nedozvídáme o klimatických poměrech na lokalitě během průzkumu. Možná by to i vysvětlilo tříměsíční prodlevu (4.6. -3.9.) v návštěvách lokality, což prakticky znamená anulování letního aspektu růstu hub.

- chybí i zmínka o případném výskytu zvěře, což pro některé druhy hub může mít podstatný význam.

Kvalitně, byť – jako ostatně celá práce – velmi úsporně a stručně je zpracována kapitola o metodice. Zde chybí pouze informace odkud byla převzata česká jména hub (a pokud nejsou uváděna, důvod proč tomu tak je).

Vlastní jádro práce, přehled určených druhů systematicky řazený podle jednoho z dnes užívaných systémů je skutečně obdivuhodným přínosem již také proto, že zahrnuje druhy, které často zůstávají nepovšimnuty nebo pro determinační obtížnost nebývají ani zmiňovány (kupř. resupinatní dřevní druhy). Je snad při tom pochopitelné, že mykologický začátečník

nejednou nedocení některé informace, které by bylo vhodné podat případně získat. K nim patří zejména:

- až na výjimky není uváděn druh stromu na jehož dřevu nebo pod nímž byly plodnice nalezeny. Uvést „listnáč“ nebo „jehličnan“ je dost málo. Jistě: po kandidátce nelze požadovat znalosti dendrologa, ale často skutečně stačí pozorně se podívat na padlý kmen nebo na pařez a podle okolních stromů se do určitého stupně rozkladu ještě dá dost bezpečně určit o jakou dřevinu se jedná. Bylo by to víc než žádoucí kupř. u druhů *Pluteus pouzarianus*, *Fomitopsis pinicola* či *Hymenochaete carpatica* (ta ostatně má růst pod kůrou živých stromů).

- některá určení lze asi oprávněně (alespoň podle toho, jak jsou prezentována) považovat za poněkud sporná – kupř. *Xerocomus chrysenteron* (nemohl to být *Xerocomus porosporus* – dnes ovšem oba řazené do rodu *Xerocomellus*?), *Hydnum rufescens* (uváděné zdůvodnění je pro určení druhu skutečně nedostačující!) či *Marasmius alliaceus*. Logický zmatek je u rodu *Kuehneromyces mutabilis* – to, co je u něj uváděno ohledně chryseocystid rozhodně nepotvrzuje určení druhu. U ne zcela jistě určených druhů pak je vhodné to uvést už u jména druhu (? příp. zkratkou aff.)

Není také jasné zda kol. Anna Lepšová byla s kandidátkou osobně na lokalitě, nebo jak určovala tři druhy, u kterých je jí determinace přepisována (což samozřejmě samo o sobě žádný nedostatek není – všechny houby ostatně nezná nikdo)!

Hlavním pozitivem této partie elaborátu je, že mnohé nálezy jsou při determinaci opřeny o mikroskopické výsledky, což je u řady druhů vždy žádoucí a u některých i základním předpokladem správnosti určení. Smůlou je, že další poznámky u jednotlivých druhů jsou povětšinou skutečně kusé (o tom ještě dále).

Větší pozornost si zasloužila diskuse o výsledcích průzkumu. Bylo by kupříkladu smysluplné jmenovitě uvést druhy, které našla a uvedla ve své práci jen A. Lepšová a které jen autorka práce. Pokus o komparaci s ukrajinskými bučinami je sice zajímavý, ale pokud alespoň přibližně nevíme o kterou část rozlehlé Ukrajiny se má jednat, už jen pro možné velké klimatické rozdíly ztrácí na vypovídací hodnotě.

Závěrečné shrnutí podtrhuje význam rezervace také z mykologického hlediska (mj. i uvedením druhů publikovaných v tzv. Červeném seznamu). Přehled literatury je v pořádku (se dvěma výjimkami: jednak abecedně chybně řazené dvě publikace F. Kotlaby, jednak není uvedena žádná publikace Chlebnického, na kterou se ale autorka v jednom případě v textu odvolává), rovněž tak anglické resumé. Makro- i mikrofotografie v příloze jsou mimořádně zdařilé. Jen na fotografii *Clitopilus daamsii* jsou kromě dospělých plodnic uvedeného druhu patrné ještě nějaké asi jiné houbičky?

Grafická úroveň práce v mých zkušenostech s pracemi podobného druhu nemá obdoby. Ne, že bych je přímo hledal, ale v celém elaborátu snad není jediný tzv. překlep včetně vědeckých jmen druhů a jmen autorů. Obdobně to platí o i gramatické stránce jazyka – jedinou zápornou výjimkou je zde užití výrazu „noha“ místo „třeň“ (str.19). Syntax však nejednou kulhá. Autorka se vyjadřuje až příliš stručně, kuse, ba úryvkovitě (či uchvátaně?) což nejednou vede k vytvoření skutečně konfúzních, logicky rozporných či jednoznačný smysl ztrácejících výroků (kupř. na str.14, 15, 19).

Závěr:

Skutečnost, že oponent má „řadu připomínek“ nikterak nesnižuje vlastní přínos práce, spíš je tomu naopak. Kvalitní práce řadu připomínek či námitek obvykle vyvolává.

Práci jednoznačně k obhajobě doporučuji. Hodnocení navrhuji: velmi dobře (2) s tím, že podle průběhu obhajoby bych zásadně nebyl ani proti případnému hodnocení vyššímu.

V Plzni 23. května 2012.

Svatopluk Holec prom. fil.

oponent práce